

ગિદવાડાનું સુવાવડ

તેનાં પડદા પાછળ બેસી ખોટે નાંમે
ગવાતાં ખોટાં ગિતો.

મીરબં ખુશરોને પોતાનો ખુરખો ઉંચકવા
બરાચલું ધાસ્તીનું લખલખું !

સુર્ય છાબલે ઢાંકવાની મીરબં
ખુશરોની ખીજ યુકતિ.

મારી ખરી દલીલોનાં જવાબ આપવાનાં
ખુશરોજનાં ફેકટ પછાડા !

તેની બચ્ચાંસાહી વાહીયાત તકરારોનો
સચોટ જવાબ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર—
નોશેરવાંન નવરોજ ઉનવાલા.
ગિદવાડા જુલાઈ ૧૯૩૦.

મુરત—ખપાડીયા ચકલા લક્ષ્મીનારાયણની વાડીમાં ખાવેલા " જોત વિજય "

પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં મુલયંદ કસનદાસ કાપડિયાએ બાધ્યું.

180

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૫૩૧૬

જે ડાક્ટર નસતરનો જખમ એક ઇનશાંન અથવા દર્દીનાં
ન ઉપર મારીને લોહી કહાડે છે, તેજ ડાક્ટર પાછો તે જખમ
પર મલમ ચોપડીને રૂંઝળ બી લાવે છે, તેજ મીશાલે અક્કલમંદ
મહેર લખનારાઓ ટીકકા કરીને, પોતાની કલમનાં ગોદાથી ખરા
સુખો અને તકશીરવારોનાં જીવરોને વાંધે છે ખરા, પણ તેજ ગોદાની
અસર પાછલથી તે સુખો અને તકશીરવારોની હાલતમાં અભાવેળ
જેવા ગુણગારો ફેરફાર કરી શકે છે.

(મનસુખી નિતિ વચનનાં ગોહરો ૧૬૬.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૫૩૧૬

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ

ઉદવાડાણું સુનાવડખાણું

વિગય

૬૫૪: ૩૩૮૨૩૪૪ ગાડુ. ૫૩

સભ્યતાનો પાઠ શી બવવાળ્યાર પડેલા ખુશરોજી

તેવણનાં ચોપાન્યનો જવાબ.

“પેટમાં દુઃખે ને કપાળ કુટે” તેમ ઉનવાલાજી
બાને ભર્યાજી માટેનો ખાલી કરેલો ઉભરો.

ઉદવાડાના ચાલતા રિવાજે કરતાં હાલનું સુવાવડખાનું વધારે પવિત્ર
છે, એમ ખુશરોજીનું ભોળા લોકને સમજવવાનું પોકળપણું.

મોત વખતે સુવાવડખાનામાં શું કરશે ?

ભાઈ ખુશરોજી પોતાની રાએતાની સીફારસી કલમનો ઘોડો એક ચોપાન્યાં
રૂપે ડપકાવી ઉદવાડાનાં ભોળાં લોકને સુવાવડખાનાં માટે, પાછા છુપેજ નામે
ઉલગળડીનો ખીજે દાવ રમાડવા જંગે મેદાન પડ્યા છે, પણ મારું ધારવું એવું હતું
કે, એ ભાઈ મારી ચેલેંજ ઉપાડી લઈ સચ્ચઈથી ખરેજ નામે બહાર પડશે,
અને તેજ રીતે હુંબી રાહ જોતો તૈયારજી હતો. પણ પોતાની રૂઢી મુજબજ
પડદા પાછળ બેસી આડકત્રીજ દોરી ખેંચવાની યુક્તિ રચી છે. એ ભાઈ તો એમજ
સમજતા લાગે છે કે-મારાં લખાણોમાં જે હું ભોળાં લોકની આંખમાં પૂજ
છાંટવાની ખોટી સીફારસી યુક્તિ કરું છું, તે મારાં સીફારસી લખાણો ખરાં માની
ઉદવાડાનાં લોક અણબાઈ જાય છે. ભાઈજી, તું ઉદવાડાના લોકને તેમ સમજતો
હોય તો ભલે ! પણ આજે ઉદવાડાનો એક વર્ગ પોતાની લોલાઈ ભરી સરમા
સરમીને લીધે પોતાનું અંતઃકરણ વેચી દવાખાનાં કમીટીનાં સાહેબોને ખાતર
નાંખતીનાં આંખ વિચાંમણા કરી આવાં સુવાવડખાનાં જેવાં ખાતાંને ઉત્તેજન
આપી કમીટીનું ફાવીતું કરી આપે છે. તેથી ભાઈ તું એમ નાં સમજતો કે, તે
બધાંની લાગણી તારાં સુવાવડખાનાં તરફજ છે. ને તે બધાં મુખે બની તારાં
સીફારસી લખાણોખી ખરાં માને છે. કયાં લખાણોમાં સચ્ચાઈ છે અને કયાંમાં
સીફારસી જૂઠાણું છે, તે પારખવાની શક્તિ ઉદવાડાનાં માટીડા, ખેરાં અને
છોકરાંઓમાં આજે ડગલે ને પગલે વધતી જાય છે. તેવા અચાંમમાં તારા જેવા

પદા પાછળ બેસી ફીલસુફી કરનારામાં કેટલું ખોટાઈ છે તે સમજવાને કોઈને વા લાગતો નથી. કારણ કે જ્યાં નાંમજ ખોટું ને છુપું હોય, ત્યાં લખણો ખર્ચા હોય ક્યાંથી ? એ કુદરતી છે.

ઉનવણાણ ખાંને ભર્યાણ પર વેર.

જ્યારે મીં ખરજોરણ ફરોમણ ભર્યાણ ઉઠવાડામાં પગ મુક્યો, અને મેળાવડાઓની સરખાતી અને સુધારા વધારા કરવા માંડયા, ત્યારથીજ મીરજાં ખુશરોની દસ્તુર પક્ષમાં અણુગમો, ને ખળભળાટ મચવા માંડ્યો. પણ ભર્યાણની ઉઠવાડામાં અનેક કામની શરૂઆત કીધી ત્યારથીજ પોતા તરફથી થતાં મેળાવડાઓમાં, ભાષણોમાં, અને અનેક ગેધરીગોમાં કહેવાતા દસ્તુરણોને અને તેમની પક્ષવાલા બધાઓને એકસરખા ઘણી માન આપી પોતે ઘેરઘેર જઈ વારંવાર આગ્રતનો કરી મેળાવડાઓમાં અને અનેક પ્રસંગે આવવાનો આગ્રહ કર્યો હતો. અને એવી રીતે બધાને હાજર કરી એકત્ર કરવાની અનેક કોશિષો કરી હતી. અને દસ્તુરણોને ત્યાં તો વારંવાર જઈ, કે જ્યાં એવણને તેઓનાં ગોઠાયેલા તરફથી વારંવાર ન છાજતાં અપમાનો થતાં હતાં (અને રસ્તે વાટે આજે પણ થાય છે) છતાં તેની જરાબી દરકાર કર્યા વગર અનેક સમજાવટો કરી બધા સાથે મળીને કામ કરવા આગ્રહ કર્યો હતો, તેમ નહિ તો નહિ પણ મેળાવડાઓમાં પધારવા અનેક વખતે ખુશામતો વટીક કરી હતી. પણ તેનાં બદલામાં ભર્યાણ હસદ અને અઢેખાઈનાં જવાબો સિવાય બીજું કાંઈજ મેળવી શક્યા હતા નહિ. અને છેવટે દીલગીરી સાથે એવણે કામ એક મોર્ગે હમારાવાલા સાથે કર્યો કરતો હતા. તેમાં આપણા ડાહ્યા ખુશરોણને શું ? સુજ પડ્યું તે, પોતાની સીકારસી કલમ લઈ ભર્યાણને સંવાલો પુછવા બહાર પડ્યા ! એવી ભર્યાણ સામે એવણની હિંમત જોઈને ખુશરોણની પક્ષવાલા ખુશ થઈ ગયા. તેથી ખુશરોણ “ચલ જોડા શલી પર”ની કહેતી પ્રમાણે મલકાઈ ગયા પણ તે સવાલોનાં ભર્યાણ તરફથી દુકાં અને સીધા જવાબો મળવાથી ખુશરોણનો રસ્તો બંધ થઈ ગયો. ત્યારે ખુશરોણ પોતાની હમેશની રૂઠી (Habit) મુજબ જવાબોમાં ગોલાંટખાણ રમાડી તેમાં નહિ ફાંવવાથી આડા ફાંકવા લાગ્યા જેનોબી વાજબી અને સીધાજ જવાબ આજ સુધી મલ્યા કીધો છે. તેના ચચરાટમાં આજે ભર્યાણ ખુશરોણને એક તરફી પક્ષપાત થઈ ગયેલા લાગે છે. અને તેનાં આવેશમાં ખુશરોણ ભર્યાણ સામે પોતાની એવી ખોટી દલીલો જણાવે છે કે, “દવાખાનો કમીટીએ લાઇલ ખરજોરણ ભર્યાણની સંરદારી સ્વીકારી નહિ તેથી દવાખાનો કમીટી સામે ને તેનાં કારોબાર સામે જંગ શરૂ કર્યું”, ને નવું લોહી આમેજ કરવાની અફસા-તફડી કરી સુવાવડખાનાને “સફેદ હાથી” તરીકે સાબિત કરવા આસમાન જમીન

એક કીધાં, ને કમીટીનાં કારોબાર પર તદ્દન નાચાચાદાર હુમલાઓ કર્યાં તેથી મીરબાં ખુશરોને જંગમાં ઉતરવું પડ્યું વીગેરે.”

પણ હું ખુશરોલને પછવા માંશું છું કે ભરૂચાંલએ દવાખાનાં કમીટી પર શા આધારે સરકારી કરવા માંગી ? તેવળુને હમારક અનેક કામોમાં સરકારી આપવાનાં હમો ફાંફાં માર્યે છીએ, બંદકે ખુશામત કરીએ છીએ, છતાં એમ કરવા એવા માન માટે તેવળુ સાફ સાફ ના પાડે છે. તો દવાખાનાં કમીટી પર સરકારી કરવા કેમ આવ્યા તે સમજ પડતી નથી ? શું ખુશરોલાઇ તારાં આવાં જૂઠાંજૂથો ભરૂચાની ભલી કિર્તિને ઝાંખ લાગવાની છે ? શું તારા આવાં નાચાચાદાર લખવાથી ભરૂચાંલની આખર યોછી થઇ જવાની છે ? શું આ તારૂં લખવું ઉદ્દેશનાં ભરૂચાથી અંતુલવી બનેલાં લોકો માનવાનાં છે ? જરાબી નહિ. એ તો તું તારી અદેખાઇને અચુક પુરાવોજ રબુ કરે છે. એમ ગાંમ લોક સહેલાઈથી સમજી શકે છે. — “દવાખાના કમીટીમાં નંબું લોહી આમેજ કરવું” એ કાંઈ ખસીરેલ ભરૂચા આવ્યા પછીનો સવાલ છે એમ છેજ નહિ. કમીટીનાં અસતોષી કાર્યોને લીધે નવું લોહી આમેજ કરવાની કોશિષ તો આજે વર્ષોથીજ ચલી આવી છે, ને તે ઉરક વખતની હરીફાઇની ચુંટણીથી સાબિતજ થઇ ચુકેલી વાત છે. કમીટીનાં કારોબાર માટેની ખરબેરેલ ભરૂચા અગાઉની અસલથીજ ફર્યાદ છે. તેમાં ભરૂચાંલએ નવું શું કહ્યું છે, ને કયું છે ? ને સુવાવડખાતું એક “સફેદ હાથી” સમાન છે, કે નથી. તે અનેક સામસામાં લખાણથી પુરવાર થઇ ચુકેલું છે. તો પછી આ બધો ચચરોટો ભરૂચાંલને નામે દવાખાનાં કમીટી તરફથી ખુશરોલને કેમ થઇ પડ્યો છે ? દવાખાનાં કમીટીનાં પાંચ સાત મેમ્બરોમાંથી કોઇ કાંઈ બોલતું નથી, ને બા ! તુંજ શાનો જૂઠી રીતે એટલો બધો આકડો પડે છે, તે હમો સમજી શકતાં નથી. શું તું દવાખાનાં કમીટીનો એક મેમ્બર છે ? અથવા તો કમીટીનાં મેમ્બરોનો કોઇનો સગો છે ? કે આટલો બધો કમીટીનું હુચાર થઇ પડ્યું છે. લોકો તું જેમ કમીટી માટે ભુઠી લડત ચલાવે છે, તેમ ભરૂચાંલ માટે હું ચલાવી શકતો નથી. ને તેમ કરવાની મને જરૂર જી નથી કારણ કે, ભરૂચાંલ તારા ને મારા કરતાં વધારે વિદ્વાન ને અંતુલવી છે તેથી તારો જવાબ તેવળુ આપવાને પુરતા શક્તિવાન છે. મને તો તું જે ખાંકા પુકે છે તેની સામે ધમની ફાંફાં આપવું પડ્યું છે અને આવીશ !!

ખુશરોલની પોતાનો ખુરખો નહિ ઉચકવા ખુલાસો કરવાની ચાલાકી !

અને સંખ્યતાની બારાખડીનો પાઠ શીખવવાનું દોરવેલું ઝહાપણ !

બાઇ ખુશરોલ તમો મને શીલસુદને પંડિતની ઉપમાં આપી પોતેજ પંડિત અને શીલસુદ બની મને સંખ્યતાની બારાખડી અને વિવેકની કાળીલને

પાઠ શીખવવા બહાર પડ્યા છે, તો ભાઈજી તું શીલસુક ને પંડિતમાં ખપવા માંડતો નથી તો સભ્યતાનાં માનની આજુ શા માટે રાખે છે ? “તું તાં”થી તારી આખરેને ધોકો પુગતો હોય, તો તારૂં ખરૂં નામ તું જણાવી દે કે, તું બુચી છે કે, બુચો ? તો તે પ્રમાણે તેવી સભ્યતાથી હું તારી સાથે વર્તું. જો તું સભ્યતાનો કાતુન બાળતો હોય, ને તુંને તેની બારાખડી આવડતીજ હોય તો તું ચોરી છુપીથી શું કામ ? એક ચોરની માફક બહાર આવે છે. મારી આટલી બધી ચેલેજ છતાં એક ચોર બનવું એ શું તારી વિવેકને સભ્યતા કહેવાય ? તું હિંમતવાન ને બહાદુર બચ્ચોજ છે, તો તુંને બહાર આવતા એટલી બધી ધાસ્તી કેમ લાગે છે, જો તારા લખાણો સાચ્યાં છે, ને તું ખરો છે, તો તારા જેવા સચ્ચાઈના સાદા ઓઢનારે છુપે નાંમે સંતાઈને બીહી ધુંજી પદડા પાછળ બેસી તુંજ કહે તેમ “બડી બડી” વાતો કરી લખાણો કરવાની જુડી ડીંગા મારવી એ તારી કાંઈ વિવેક ને સભ્યતા કહેવાયજ નહિ. જ્યારે તારે લડ્યાજી સામે ને ઉનવાલાઓ સામે અદેખાઈથી ખોટાં ખોટાં આળોજ મુકવાં છે. તો તે ધાસ્તીથી ગલરાઈને ખોટે નાંમે શા માટે મુકે છે ? તું ખરો નર હોય તો, અને હમારા ઉપર મુકેલાં તારાં આળો સાચ્યાંજ હોય તો અને ઉનવાલા કુટુંબ માટે અને લડ્યાજી માટે અદેખાઈની આગથી ભૂંજતો નહિ હોય તો મારી માફક ખરે નામેજ બહાર આવની ! તું તખ્તશ ધારણ કરવાનાં કારણમાં એમ જણાવે છે કે, ઉનવાલાઓ માફક, અને તેનાં કેટલાક ગોઠ્યાઓ માફક, પેપરમાં મારે નામનાં ઢોલ તાસા વજડી મહાન લેખકમાં ખપવાનો મને જરાપણ અલખરો નથી. મારી નેમ ફક્ત સચ્ચાઈ બહાર કરવાની છે, એટલે હું ખરે નામે લખું કે, તખ્તશથી લખું એ બધું મારા મનથી સરખુંજ છે.” વીગેરે.

વાહ ! ખુશરાજી તમારી આલાકી ઘણી જબરી છે ! ને બચાવ ઘણોજ ધરખમ છે ! અને એજ રીતે તમે આખા સુવાવડખાનાંની તકરાર આલાકીથી કરતા આવી ગામ લોકને આડકત્રાં દોરવવાની પેરવી કરો છો. તખ્તશ માટે આપની દલીલ કોહેલા વાંસ જેવી ધરખમ છે. પેલી કહેવત માફક “દ્રાક્ષના વેલા પર હાથ નહિ પુગે ત્યારે દ્રાક્ષ ખાટી છે”નાં બાહનાં નીકળે ! તેમ મારા ખુશરાજીએ પોતાની હકીકત જણાવી છે. પણ વાંચનારે વર્ગ તો તારાં એવાં બહાનાંની તાલીઓ ફાટી ચુક્યો છે. ઉનવાલાઓ અને તેના ગોઠ્યાઓ લેખક છે. એ ઉઠવાડેના લોક માટે આજની વાત નથી. હું ધાર્ય ત્યાંસુધી તારાં જન્મ અગાઉની એ વાત હશે ! અને ત્યારથીજ ઉનવાલા કુટુંબનાં અને તેનાં ગોઠ્યાઓ લેખક છે, તેનાં ઢોલ તાસા વજડાઈ ચુકેલા છે માટે આજે તારી સામે આવીને હમારે લેખક તરીકેનાં નવા ઢોલ તાસા વજડાવવાનાં નથી. પણ મારે તો તારાં નાપાયદર અને ઉઠવાડાનાં લોખાં લોકને આડે રસ્તે દોરવનારાં ખોટાં સીફરસી લખાણોની સાંમે ખરે નામે આવવું પડે છે, અને લખાણો કરવાની ખરી રૂઠી એજ છે કે, જે તકરારી લખાણો હોય;

જેની સાંમે ખરી જોટી દલીલો ચાલતી હોય, તે લખાણો હુમેશાં ખરે નાંમેજ થાય છે, અને મીરજાં ખુશરો એ જાણતો પણ હોવોજ જોઈએ છતાં ભાઈ તું મને “સચ્ચતાનો” પાઠ શીખવવાનું હાપણુ ડોરવા નીકલ્યો છે પણ સચ્ચતાની રીત શું છે ? તે પોતેજ ભૂલી જઈને જોટા બચાવો કરી ડબલ જોટો ઠરે છે. વળી ઉપરથી સચ્ચાઈનો સાહ્યો જોટી જણાવે છે કે, આ લખાણુ કરી મારી નેમ સચ્ચાઈ જાહેર કરવાની છે. ઠીક ! ભાઈજી ઠીક ! સચ્ચાઈ જાહેર કરવી તે “તખ્લુશ” નાં જોટા નાંમેથી જાહેર કરવી એ આપ ભાઈને કયા મહેતાજીએ શીખવેલું ? તે મહેતાજીનું જરા મને નામ જણાવજે કે તેની પાસેથી હું ખી એવા સચ્ચતાનાં જવાબ આપવાનાં પાઠો શીખું !

ખુશરોજી આગળ ચાલતાં જણાવે છે કે, “ગુજરાતી ચોપડીઓમાંથી અંગ્રેજી ઉતારાઓ તફરામચીમ કરી પોતે અંગ્રેજીનાં કેવાક ખાં હોય તેવો દેખાવ કર્યો છે અને પંડીતાઈનો ડોળ બતાવ્યો છે. વીગેરે” ભાઈ ખુશરોજી આ તો ઉનવાલાજીઓ આવાં લખાણો કરી કદાચ અંગ્રેજી શીખેલાઓમાં રખેને ખપી જાય, તે મહોટાઈ તારેથી ન દેખી શકાવાથી એ તારી અદેખાઈની આગનો એક બીજો “સોજો” છે પણ એવી અદેખાઈમાં જળતાં તું તારાં લખાણુ માટેની અક્ષલ જોટી ખેઠો છે કે, લખાણોમાં જે દાખલા દલીલો અપાય છે, તે હુમેશાં તે ચોપડીઓમાંથી ઉતારીનેજ અપાય છે. એ કાંઈ મારી કલ્પનાનું લખાણુ છે, એમ મે કાંઈ દાવો કરીને લખ્યુંજ નથી. અંગ્રેજી લખાણુમાં ખુલ્લી રીતે લખનારાઓનાં નામજ છે, અને ફલાનો લખી જાય છે. એમ મે મારા લખાણોમાં ખુલ્લુંજ જણાવેલું છે. એમાં મે “ખા” માં ખપવાનો દાવો શું કર્યો છે ? આ માટે તો કેઈખી વાંચનાર જોઈ લેશે કે, ખુશરોજી અદેખાઈની આગમાં જલી પોતેજ લખાણુનો અર્થ સમજવાની શુદ્ધ જોઈ ખેઠો છે. ને આ નકામી પોતાની આડકત્રી હુમેશની રૂઢી પ્રમાણે જોટી દલીલ કીધી છે ખા ! એ તે કાંઈ મારા ચોપાન્યાંનો તારો જવાબ કહેવાય ?

ધાર્મિક માન્યતાના ધીક્કાર માટે ખુશરોજી ના કબુલ જાય છે.

ખુશરોજી કહે છે કે “ધાર્મિક માન્યતાને મે બીલકુલ ધિક્કારી નથી આ શબ્દો તદ્દન જોટા ને આડે માર્ગે દોરવતારા છે.” વીગેરે.

પણ ભાઈજી મારા આ શબ્દો જોટા છેજ નહિ તા. ૧૧ મી જાનેવારી ૧૯૩૦ ના સાંજ વર્તમાનમાં “મીરજાં ખુશરો” ના તખ્લુશ હેઠળ ખુલ્લું લખાયલું છે કે, આ ચોખ્ખું ને પેલું પવીત્રની ધાર્મિક માન્યતાને લીધે કેટલીક મુશકેલી નડે છે.” આ મીરજાં ખુશરોનાં શબ્દો ઉદવાડાનાં તિક્ષણ ધાર્મિક

લાગણી ધરાવનારાઓ માટે ઘણાજ લાગણી દુખવનારા છે. એટલે એતું કહેવું એમ છે કે, આર્થિક લાગણીને લીધે કેટલીક મુશ્કેલી નડે છે તેથી ચોક્કસ પવિત્ર એવી દો ને સુવાવડખાનામાં ભવ કારણ કે જ્યાં સુવાવડખાતું આવે, ત્યાં આવી બાબતોની માન્યતા રહેજ નહિ એ દેખાઈતું છે. તેથીજ એ. “તું એક મીરબાં ફરતુર કડું બનો નખીરો થઈને “આ ચોખ્ખું ને પેલું પવિત્રની ધાર્મિક માન્યતા માટે ટીકા કરવા નીકળ્યો છે અને આપણાં વડીલોની બની રહીઓને મોટો સુધારક થઈ ધિક્કારવા નિકળ્યો છે, વીગેરે ચબ્બો લખ્યા છે તે ખોટા શું છે ?

આપણા બાપદાદાઓનો બાંધો મળ્યુત રહેવાતું કારણ શું ?

મને ખુશરોળ પુછે છે કે, આપણો અને આપણા બાપદાદાઓનો બાંધો સરખોજ છે કે ? આપણને ખુલ્લી નજરે જોતાં માલમ પડશે કે, આપણો બાંધો પહેલો દર પહેલો ઉતરતોજ ભય છે. અને તેનાં બીજાં કારણો જોડે, સુવાવડ ખસવાના અમારા ચોરસાએ પણ મુખ્ય કારણ છે વીગેરે.

ભાઈજી સવાલ એજ છે કે, એ સરખો બાંધો નહિ રહેવાતું કારણ શું ? ને પહેલો દર પહેલો ઉતરતો જવાતું કારણ શું ? એક ગામડેની પ્રજા કરતાં શહેરની પ્રજાને બાંધો તદ્દન નબળો ઉતરવાતું કારણ શું ? તેતું કારણજ એ કે આજનાં સુધરેલા સુવાવડખાનાં ! તેતું કારણજ એ કે, સુવાવડ વખતના જરથોસ્તી ધર્મના આતો ચોખ્ખું ને પેલું પવિત્રની માન્યતાને ઠોકરે મારી સુવાવડખાનાં જેવા નવા સુધારા કરવાતું ઉતેજન આપી તેની હિમાયત કરવી. બા ખુશરોળ ! તું સુવાવડખાના બદલે “વહેત્યાંજ” એનો બાંધો સુધારવાની સીકારસ કરે છે, પણ હું પુછવા માંગું છું કે, જો બચ્ચાંનું પેટમાંતું નવ માસનું બંધારણ (Construction) નબળું હોય તો તે સુવાવડખાનાની ૪૦ દીવસ નીજ સારવારથી કેમ સુધરશે ? અને જો તેમજ હોય તો મુંબઈનાં બધાં અને બીજાં ઠેકાણેનાં કેટલાંક સુવાવડ ખાનાનોજ લાભ લેછે છતાં પારસીઓમાં બચ્ચાંઓનો બાંધો નબળો અને મરણ પ્રમાણ વધારે રહેવાતું કારણ શું ? તે ભાઈ ખુશરોળ જણાવવાની મહેજખાની કરશે. ખુશરોળ આપણા બાપદાદાએ તાની કુંપડીઓમાં જન્મ લીધેલો કપુલ કરે છે. પણ જણાવે છે કે, આપણું ગાંમ તે વખતે હાલનાં જેવું ગીચ હતું નહિ. અને તેથી તેઓને ખુલ્લી ચોખ્ખો હવાનો લાભ મળી શકતો હતો. બા ખુશરો આ વળી તારું બીજું જોતું છે; અસલ કરતાં તો હાલે ઉલ્લાસમાં ખુલ્લું ને કુશાકે મકાનો છે પહેલેનાં કરતાં હાલનાં સુવાવડી, ફરતાનવાલાનાં ચોરસાઓ ઘણા ખુલ્લાને મોટા છે, તે સાથે તો પહેલાં તો કુંપડી જેવાં ઘરમાં ૨૦-૨૫ માણસો સામડું કંડળ વસ્તુ હતું ને આજે તો દરેક બાપ દીકરા ભાઈઓ છુટા રહી જુદાં જુદાં ઘરોમાં રહે છે. એટલે અસલ કરતાં તો હાલે ઘણી મોટી સગવડ છે, અને સુવાવડીની તનદસ્તીને તુકશાન પુગવાનો બીલકુલ સંભવજ નથી, એ તમારી

ખોટી દલીલો પર ખુશરોજી તમારેજ પુરતો ખ્યાલ કરવો જોઈએ ! અને એ માટે ગામમાં ફરી બધે ખબર કહાડી પછીજ એવું લખવા બહાર આવવું જોઈએ !!

સુવાવડીએ જુની રૂઢીનાં ચોરડાઓમાં બેસવાનું ફરમાન.

મીરજીજી કહે છે કે, મી. બિનવાલા જુની રૂઢીનાં એટલે હવા ઉબ્બશ કિનાનાં અંધારા ચોરડાઓની હિમાયત કરે છે પણ ફીલસુફી અને સાયન્સની બધી બધી ડીંગ મારનાર બિનવાલાજી જાણુતા નથી કે, આજની તબીબી વિદ્યા ખુલ્લું કહે છે કે, એક માણસની તનદરૂસ્તી માટે જે સર્વથો અગત્યની ચીજ છે, તે ચોખ્ખી ખુલ્લી હવા છે, વીગેરે.

ભાઈ ખુશરોજી તમે પોતેજ બિનવાલાજીને તોડી પાડવાનાં આવેશમાં બધી બધી ડીંગ મારવા બહાર પડેલા લાગે છે, હું તો ફક્ત જુની રૂઢીનાં ચોરડાઓ કે, જે સાયન્ટીફિક રીતે છે તેની હિમાયત કરું છું. નહિ કે હવા ઉબ્બસ વગરનાં ચોરડાઓની ! જુની રૂઢીનાં એટલે હવા ઉબ્બશ વગરનાં એમ એનો અર્થ તો તું કરે છે. પણ ઉદવાડામાં જે જુની રૂઢીનાં ચોરડાઓ છે તે હવા ઉબ્બશ વગરનાં નથીજ, તે પુરતી રીતે હવા ઉબ્બશવાલા છે, પણ જો તું ખુશરોજીને ત્યાંના ચોરડાઓ એવા હવા ઉબ્બસ વગરનાં હોય, ને તે માટેજ તું સુવાવડખાનાંની આટલી જીવંતોડ લડત કરતો હોય તો ઈશ્વર જાણે ! પણ મેં તો ઉદવાડામાં હવા ઉબ્બશ વગરનાં ચોરડાઓ છે એમ કહ્યુંજ નથી બલકે મેં તો મારા સીરીઝ નંબર ૪ નાં ચોપાન્યામાં પાંચે ત્રીજે તુંને સવાલ પુછેલો છે કે, “થું એક ઘરનાં ચોરડામાં તાજી હવા ન આવી શકે, તેવા ચોરડામાં રહેનાર માણસ જીવી શકે ? એમ મીરજી ખુશરો પુરવાર કરી આપશે કે ? તે હું જાણુવા માંગું છું.” કેમ ખુશરોજી આ મારો આગલા ચોપાન્યાનો એકજ સવાલ તારી હવા ઉબ્બસની તકરારને અને બધી દલીલોને તેમજ મારા પર કરેલા તારા ટીકકાઓને જમીનદોસ્ત કરી નાંખે છે, જ્યારે તું ફીલસુફી ને સાયન્સની બધી બધી ડીંગ મારવાની મને ઉપમા આપવા નીકળ્યો છે તો તે અગાઉ તારે મારાં આગલાં ચોપાન્યાનો બરાબર અભ્યાસ કરવો હતો. પણ તેમ ન કરતાં અવિચારી પગલું ભરી એકદમ હુશીયારી મારવા જતાં પોતેજ કેવી હુસીમાં આવી જાય છે; તેની સંભાળ રાખવી જોઈએ. વારંવાર આવી આડકત્રી સીફારસો ચાલી શક્તિ નથી તે આ દાખલા પરથી તું શીખી શકશે !”

સુવાવડખાનાથી સાંમી અપવિત્રાઈ વધશે.

ખુશરોજીની રિવાજથી ઉલટી દલીલો.

મીરજીભાઈ જણાવે છે કે, “મી. બિનવાલા સુવાવડખાનાને “દરજીએ ખુલ્લું” નાં ધામ તરીકે ઓળખાવે છે, અને સુવાવડખાનાંમાંથી ધર્મનાં ફરમાનો

અને રીત રીવાજોનો ભંગ થવાનો ખુમારો ઉઠારે છે, પણ તે તદ્દન પાયા વિનાનો અને કલ્પિત છે. કારણ કે આજે ઉદવાડાનાં ઘરોમાં સુવાવડ પ્રસંગે ધાર્મિક ફરમાનો પળાય છે, તેજ પ્રમાણે સુવાવડખાનામાં પણ પળાશે-બલકે કેટલીક બાળદોમાં સુવાવડખાનાં જેવા અલાયદા મકાનમાં ધર્મનાં કેટલાક નિયમોનું ઘર કરતાં વધુ સારી રીતે પાલણુ થઈ શકશે વીગેરે.”

હું હજીબી ખુશરોજીને ભાર મૂકી ને કહેવા માંડું છું કે, ઉદવાડા માટે એક સુવાવડખાનું “દરજીએ ખુલ” તું ધાંમજ છે. અને એ ઇરાંનશાહના પાય-તખ્તમાં કેટલું નુકશાનકારક છે. અને તેનાથી કેવા ઘેર ફાયદા છે. તે મેં મારી આગલી સીરીઝમાં દાખલા દલીલો સહીત જણાવી આપ્યું છે. તે દલીલોને સિદ્ધિ રીતે તોડવાને બદલે ખુશરોજી પોતાની આડકત્રી રૂઢી પ્રમાણે એને પાયા વિનાના ને કલ્પિત ઘણે છે. પણ એમાં કાંઈ મારો જવાબ પુરો થઈ જતો નથી. અદેખાઈ અને એંટનાં આવેશમાં તું ગમે તે બોલશે તેથી કાંઈ બધાંજ વાંચનારાં તારી માફક બીન સમજદારી ધરાવનારાં નથી તે તારે યાદ રાખવું જોઈએ ! લાઈજ તું લખે છે કે, “આજે ઉદવાડાનાં ઘરોમાં સુવાવડ પ્રસંગે ધાર્મિક ફરમાનો પળાય છે. તેજ પ્રમાણે સુવાવડખાનામાં પણ પળાશે વીગેરે. ખુશરો બા ! એની ગેરેન્ડી શું ? શું આવાં સીફારસી અનેક વખતનાં લખાણો પર, અને સમજવટો પર, તેમજ કબુલાતો પર, પાણી ફરું નથી, તેનાથી શું ઉદવાડાનાં લોક અંજણુ છે ? શું મારા લખાણોના આવેશમાં તારી અપાતી તકલીદી કબુલાતો પર ગામ લોક મુદાર બાંધશે ? યા દોરવાઈ જશે ? લાઈ હવે એ તારી આશા છોડી દે. હવે ઉદવાડયાંઓને રમાડવાનો તમારા લોકનો જમાનો વહી ગયો છે.

હવે મીરજાંજી મારી ટીક્કા કરતા કરતા પોતે અવસ્તા અબ્યાસી બની વંદી દાદનાં ફકરાઓ ટાંકી મને સવાલ પુછે છે કે, “આ ફરમાનો તેના ખરાં રૂપમાં હાલે પળાય છે કે ?” લાઈ આવાં ફરમાનો તારા દરતુરો જેવા ઘણાતા વડીલોએ પાળ્યાં નથી, તો મારા વડીલો કયાંથી પાળે ? અને જ્યાં તારા ને મારાં વડીલોથી જે ફરમાનો પળાયાં નથી, તો આજે હાલે કયાંથી પાળી શકાય ? તેનો ખ્યાલ કરવાનો તને નથી ? એમ તો ઇરાંનમાં અસલ એથીબી સખત બીજાં ફરમાનો ચાલતાં હતાં, પણ તેની હાલે તકરારજ કયાં છે ? હાલે તો ઉદવાડામાં જે ચાલતી આવેલી રશમો અને રીવાજો હોય, તેની તકરાર છે, કે જે રિવાજથી ઉલટી રીતે સુવાવડખાનાંઓ લાવી “દરજીએ ખુલ” નો ફેલાવો કરવા માંગે છે, તેની તકરાર છે. અને અષો જર-થોસ્ત પયગમ્બર સાહેબનાં સુવાવડી તેમજ દસ્તાનવાલી ને પાળવાનાં ફરમાનો છે, કે જે આજેબી આપણે ત્યાં જાયજ છે. તે ફરમાનો આજની વિદ્યા (Science) પ્રમાણે કેટલાં બધાં સાયન્ડીફીક છે, તેનો હું ફક્ત ખ્યાલ આપવા માંડું છું, અને સુવાવડખાનાં જેવા ખાતામાં જેમ બધે બને છે, તેમ એ

ફરમાનો નહિ પાળો તો આજની સાયન્સની રૂએ “દરજીએ ખુલ” તું ધામ કેવું થાય છે, અને “ધરાંનશાહ” ની પવિત્રાઈને તુકસાન કેમ પુગે છે, તે મેં મારાં આગળા ચોપાન્યાંમાં બતાવી આપ્યું છે, અને હજુથી હું મારું લખાણ દાખલા દલીલોથી જોડું પાડવાની મીરબાં ખુશરોને ચેલેજ કરું છું તું ભાઈ આય કલ્પિત છે ને પેલું જોડું છે એવી જૂઠી ડીંગો મારી કાંઈ પણ દાખલા દલીલનાં આધાર વગર મારું લખાણ જોડું પાડવા માંગે એમાં મને ને વાંચનારને કાંઈ બાણવાનું મળતું નથી. વળી તું સુવાવડખાનું ને એક સુવાવડીનાં ઘરનો મુકાબલો કરી બધાને સમજાવવા માંગે છે, તે તારી દલીલ નાપાયદાર છે. કારણ કે, જ્યાં એક સુવાવડખાનું, ત્યાં સંખ્યાબંધ સુવાવડી બાઈઓનું ધાંમ હોય છે, ને ઘરનો સુવાવડીનો ઓરડો, તેમાં એકજ સુવાવડી બાઈ હોય છે. તો શું એ બેની વાતાવરણમાં તું કાંઈ તફાવતજ ધારતો નથી ? શું ઘરની એક બાઈની દરજીને સુવાવડખાનાંની સંખ્યાબંધ બાઈઓની દરજીનું ધાંમ એ બધું સરખુંજ છે ? તે સાથે ઘરે સુવાવડી થએલી બાઈની ચોખબાઈ-પરબાઈનાં નિયમો કેવા હોય છે ? તેને માટે ચોખખાં માણસો અને સુવાવડી બાઈડો કેવા કાયદા પાળે છે ? તેને માટે સુવાવડી દસ્તાંનવાળીનાં જાજરૂઓ, નોનીઓ વગેરે કેવાં જુદાં હોય છે ? તેનો તું ને ખ્યાલ છે ? શું તે બધા નિયમો તારાં સુવાવડખાનાંમાં તું પગાવી શકશે ? શું એક પરકોમવાલી “મીડવાઈફ” આ તારા બધા નિયમો દિલોબનીથી બજાવવા કબુલ થશે ? શું એક શીક સુવાવડીને ડોક્ટર દીવસમાં બે ચાર પાંચ વખત તપાસીને નાચા કરશે ? કદાચ એવી કબુલાતો તું અને તારી કમીટી આજે મમતને ખાતર આપવા નીકળશેખી પણ તે કેટલે દરજી પાળી શકશે ? તે સમજવાનું કામ વાંચનારાઓનું છે. આટલાજ ખુલાશા પરથી હું કહીશ કે, સુવાવડખાનું એ “દરજીએ ખુલ” તું મોટું ધામ છે ને આપણા રીત રિવાજોનું સત્યાનાશ વાળાનારું એક ખાતું છે એ પુરતી રીતે આપણી તકરાર વચ્ચે પુરવાઈ થઈ ચુક્યું છે.

પવિત્ર ચીજો અને સુવાવડખાનું.

ભાઈ ખુશરોજીનાં જીવનમાં વળી કાંઈક નવી ધાર્મિક લાગણી ઉત્પન્ન થઈ છે કે, “આપણા ધાર્મિક ફરમાનો પ્રમાણે દરજન, આજ, ક્રિયા, ચોખખું ખાણું વીગેરે ઉપર સુવાવડીની નજર પડવા દેતા નથી અને પડે તો અપવિત્ર થાય છે. આપણાં નાનાં ઘરોમાં ગમે એવી સંભાળો લેવા છતાં આ ફરમાનોનો ભંગ થાય છે વીગેરે. સુવાવડખાનું અલાયદું આવેલું હોવાથી દરજન આજ, આફગાન, ક્રોક્ષી વીગેરે વીગેરે કેઈ પણ પવિત્ર ચીજો સુવાવડખાનાંની નજદીક નહિ હોવાથી તે ઉપર સુવાવડીની નજર નહિ પડવાથી અપવિત્ર થવાનો જરાખી સંભવ રહેતો નથી ને તે સુવાવડખાનાંથી દૂર રહેવા પાંમે છે વીગેરે.”

વાહ ! વળી આ સુવાવડખાનું કબુલ કરાવાવનો ખુશરોજીનો ખીજો નવો

પોલીસી ફતવો છે, કે જેમાં એવજીની લાગણી ઘણીજ દુઃખાતી હોય એવું લાગે છે. પણ ભાઈ તારાં વડીલોથી ઉઠવાડામાં પોણી બસો વર્ષથી નાની નાની ઝુંપ-ઢીંચોમાં સુવાવડોની રશમો પળાતી આવી તે આજ સુધી પળાય છે, તે વખતે તારાં વડીલોના ઘરમાં અને ખીજાંઓનાં ઘરમાં બાજ, આફ્રેગાન, ક્રેક્ષી, સ્તુમનાં લોણાં, બરશ્તુમવાલાઓનાં લોણાં, નાવર્યાઓનાં લોણાં, ઇત્યાદી, ઇત્યાદી, બધું ક્રિયા-કામ થતું હતું કે નહિ ? શું તારા કરતાં તારા વડીલોની એ બાબતમાં લાગણી ઓછી હતી, એમ તું કહેવા માંગે છે ? તું તેઓનાં કરતાં વધારે ધર્માતુ હોવાનો સાચો ઓઢી, આવાં બાનાં હેઠળ સુવાવડખાનાંની હિમાયત કરી ગામના લોકને આડે રસ્તે દોરવવાની પેરની કરી રહ્યો છે, પણ ભાઈ ગામ લોકને તારા કરતાં વધારે લાગણી છે ને તે પોતાની લાગણી અને ફરજ સારી તરેહ સમજે છે. ઉપલાં બાજ બરશમ અને ચોખ્ખાં કારણને લીધે સુવાવડખાનું હોય તો સાદું એમ તું કહેવા માંગે છે. પણ સુવાવડ તો વરસ બે વરસે કે ત્રણ વર્ષે એક ઘરમાં થાય છે. અથવા કેથે તેવુંબી નથી. પણ દસ્તાનવાલીઓ તો દર માસે નિયમસરજ બેસે છે. ને સુવાવડી કરતાં દસ્તાનવાલીની દ્રષ્ટી ધાર્મિક નજરે જોતાં ચોખ્ખો ચીજો અને બાજ બરશમ માટે વધારે ખરાબ ઘણેલી છે ને તેમ ઘરમાં હોય ત્યારે બાજ બરશમ ને ભણવાનું વીગેરે બાબદાદેથી ઘરમાં ચાલતું આવેલું છે, તેનું કેમ ? તેઓ માટેથી તમારી તિક્ષણ લાગણી દુઃખાતી હોય તો સુવાવડખાનાની નજદીક એક “દસ્તાન ઘાહ” બંધાવી આપોની, કે ત્યાં બધી માસિક માંઢગીવાલી બાઇઓ એકઠી થઈ “દસ્તાનઘાહ” બંધાવનાર ખુશરોજીનાં ગીતડાં ગાય. ભાઈ આવી આવી આડકત્રી દલીલો લાવી તું ગામ લોકને હું ઘણો ઉસ્તાદ લખનારો છું, ને મારી દલીલો ખરી છે એમ સમજાવવા માંગે છે. પણ એક લખનાર પોતાનું તખ્તુશી નામ આપે તો તે લખનારમાં સચ્ચાઈ અને ખરી દલીલો કેટલી છે ? તે વિચારવાનું કામ ઘાંચનારી આલમનું છે.

સુક્કી ધુળ અથવા સુક્કી રેતીનો મીરજાંજનો મુકડો ફતવો.

વળી પાછા મારા ખુશરોજી ઓલમા બની વંદીદાદ જેવા મહાભારત અવસ્તાઓનાં દાખલાઓ તરફ દોડે છે કે, જે રિવાજોની હસ્તીજ એના કે મારા બાબદાદેથી ઉઠવાડામાં નથી. એ જણાવે છે કે, મી. ઉનવાલા સુવાવડ માટે લિપેલી લોંચનાંજ ઓરડાની જરૂર જણાવે છે, અને તેના કહેવાતા પ્રીલસુપ્રી ભર્યા કારણે સમજાવે છે !! મી. ઉનવાલાએ અહીયાં ગોતું બાધું છે કારણકે વંદીદાદમાં “લીપેલી લોંચ” માટે લખ્યું નથી, પણ સુવાવડી અને દસ્તાનવાલી ઓરડાની રહેઠાણની જગ્યાએ “સુક્કી ધુળ અથવા સુક્કી રેતી” પાથરવા ફરમાવ્યું છે, વીગેરે.

લેઓ ખુશરોજી અહીં મને ગોતું ખવાડે છે, પણ અહીં એવણું સંજ્ઞક ઠાકર ખાય છે તે તો જોતાજ નથી. મારી દલીલો નક્કર પથર જડયા વગરની જમીન માટે છે, કે જે સુવાવડી અને દસ્તાનવાલાઓનાં ઓરડાઓમાં પથર જડયા વગરની લિપેલી જમીન વાપડવાનો કાયદો આપણું બાબદાદેથી ઉદ્ધવાડામાં જાયજ છે. અને હજી ઘણે મોટે ભાગે ચાલુ છે કે જે જુની રૂઢીનાં ઓરડાઓનાં તું બખાલા મારવા ને ધિક્કારવા નિકલ્યો છે તે જૂની રૂઢીમાંથી કેવી મોતેબર સાયન્ટીફીક જૂબીઓ સમાયલી છે તે મેં મારી આગલી સીરીઝ નં. ૪ ના ચોપાન્યામાં દલીલો સાથે દેખાડી આપ્યું છે. તું “સુક્ષ્મ ધૂળ અથવા સુક્ષ્મ રેતીનો કાયદો મને દેખાડે છે પણ ધરાનમાં ચાલુ ખરફ પડવાથી સખત થયીને લીધે ત્યાંની જમીન હમેશા સેદવાલી રહેતી હતી તેથી ત્યાં એ ભીનાશને લીધે શુક્ષ્મ રેતી પાથરવાનો કાયદો હતો, પણ હિન્દુસ્તાન ગરમ દેશ હોવાથી અહીંની જમીન શુક્ષ્મ સેદ વગરની છે તેથી અહીં શુક્ષ્મ રેતી પાથરવાનો રિવાજ આપણા વડીલોએ રાખ્યો નથી=એ રીતે મારા ખુશરોજી વંદીદાદનાં મોટા “ખાં” બની વંદીદાદનાં દાખલાઓ આપવા બહાર પડયા છે, પણ તે દાખલાઓની ઉપર મુજબ ખુબી ખામી શું છે તે શીખવાની ખુશરોજીએ કાળજી કરવી જોઈએ. બાપદાદેથી ચાલી આવેલા લિપેલીજ લોંચનાં કાયદાને આજે તુંજ વખોડવા નિકલ્યો છે, તો સુક્ષ્મ ધૂળ ને રેતીનો વંદીદાદ વાળા જમાનાનો કાયદો કોણ પાળશે ? તે ત્વરેજ વિચારવાનું છે. મારા બહાલા ખુશરોજી કહે છે કે, પથર વગરની લિપેલી લોંચ માટે તમારા મોખેદોને વાએજ આપવાનું તમને આટલો વખત કેમ લાન રહ્યું નથી ? હાલે સુવાવડખાનું બંધાયું ત્યારેજ કયાંથી એ શુદ્ધિ આવી ? વીગેરે સંખ્યતાનો પાઠ શીખવનાર મારા ખુશરોજી પોતેજ સંખ્યતાને અલડાઈ પર મૂકી લિપેલી લોંચનાં દાખલાથી એટલા બધા છેડાઈ શું કામ પડો છો ? એ મારી દલીલોને તોડવા માટે તો તમારી પાસે સુક્ષ્મ ધૂળ ને સુક્ષ્મ રેતી તો તૈયારજ છે ! છતાં એમ કેમ ? શું આ ધૂળને રેતી બધી આપનાજ અંગ પર પાછી આવી પડી, કે એટલા બધા ખીજવાઓ છો ? સખર કરો બા ! એવાં ચોપાન્યા રૂપે તો તમોને ને મને બેચાર યાં ઘણી વખત બહાર આવવું પડશે. જોવનીજ એવી વાએજો તો હમારા મંડળનાં ઘેરાં માટીડા બધા વારંવાર સાંભળ્યાજ કરે છે, પણ તેની તમારા જેવજ છુપે નામે પદડા પાછળ બેસનાર ને ખબર નહિજ પડે એ દેખઈતું છે તેથી આ તકે હમુને લખવું પડ્યું છે, તે તમુને નવાઈ જેવું લાગે છે. પણ મારી લિપેલી દલીલોથી એટલા બધા લડકો છો શું કામ ? આપ આખું માંખું ચોપાન્યુંજ કહાડી બેઠા તો જોમાં મારી દલીલો તોડવી હતી ! તમો એને અદેખાઈતુંજ કારણ આપો છો. તો ખુશરોજી બાઈ હું કદાચ અદેખો છું. પણ વાંચનાર તો અદેખા નથીને ? તો તમો શા માટે એટલા બધા ગભરાઓ છો ?

તરાની જગ્યાએ દવાઓ અને સાબુઓનો મીરજાળનો ફતવો.

આપણા ખુશરોજી વળી એક બીજો મોતેખર ફતવો બતાવે છે કે, “હુન્યાનાં બધાં સુવાવડખાનાંમાં તરાની જગ્યાએ કહોવાટ અટકાવનાર અને જાતુઓનો નાશ કરનાર લોશનો, દવાઓ, સાબુઓ પુર છુટથી વાપડવામાં આવે છે. તરાનાં ઉત્તમ ગુણોને હું માનનારો છું, પણ હાલના સંલેગો પ્રમાણે ખરી હકીકત આપવાનું મેં વાજબી ધાયું નથી વીગેરે.”

બા ! તું તરાનાં ખરા ગુણોને માનનારો તો છે, છતાં હાલે હુન્યાનાં બધાં સુવાવડખાનાંઓમાં તરાને બદલે સાબુઓને લોશનો (Lotion) વપડાય છે, તેથી આપણે ત્યાંબી તેમજ કરવું એવું તારું માનવું છે ? અને તેથી મારેબી ઉદવાડાનાં સુવાવડખાનાં માટે કાંઈ બોલવું નહિ ? ખુશરોજી તું ને મારી બોલે દલીલો માટે ગામલોકને સમજાવવાની સીફારસી ખોટી જીક્કર કરવાની મળી, ને તરા માટે ખરી હકીકત આપવાનું વાજબી ધારતો નથી. એનું કારણ શું ? કારણ એજ કે નીરંગ (તરા) માટે ઉદવાડાનાં લોકને તારાં ખોટાં સીફારસી લખાણોથી સમજાવવા જાય તો કાલનો દુકાળ આવેજ પડે કારણકે નીરંગ (તરા) માટે ઉદવાડામાં એટલી તિક્ષણ લાગણી છે કે, તારી સીફારસ તુનેજ ભારી પડી જાય એમ છે. તેથીજ લાઈ “સીસ્સેકા તીન પાંઉ” કરી ગયો છે. પણ લાઈ તું જે તરાની બાબત પર ઉતર્યો હતો તો મારે એ પર ઘણું બોલવાનું હતું કે જેથી ગામલોકને આપણી તકરારથી નીરંગ (તરા) ની મોતેખરી માલમ પડતે પણ જોઈશું ! તું મને એવી બીજી તક આપશેજ એવી આશા છે.

સુવાવડખાનાંમાં એકમેકને નહિ અડકવાનો કાયદો પાળશેજ એવી ખુશરોજીની ખોટી સીફારસ.

સુવાવડખીઓ અને દસ્તાનવાલીઓ એકમેકને નહિ અડકવાનાં સાયન્ડીરીક કારણો મેં મારાં ચોપાન્યાંમાં જણાવ્યા છે. તેનાં જવાબમાં ખુશરોજી જણાવે છે કે, “એ રિવાજમાં ન્યુનતા જોવામાં આવ્યા છતાં, મીઠા બિનવાલાઓ અને તેઓના જોડયાઓએ તેનાં અટકાવ માટે કોઈ દિવસ કાંઈ પણ પ્રયાસો કર્યા નથી, ને હમણાંજ જ્યારે સુવાવડખાનું નિકળ્યું ત્યારેજ—એ રિવાજ ઉપર લાંબી લાંબી વાંચેજ આપવાનું તેમને કેમ સુજ્યું ? વીગેરે.

મીરજાળ જણાવે છે કે, આ બાબતમાં કાંઈ પ્રયાસ કર્યો નથી પણ લાઈ, એ અને એવા બીજા અટકાવ અર્થેજ મને ચોપાન્યાં રૂપે બહાર આવવું પડ્યું હતું. અને તેવા અર્થેજ તે ચોપાન્યાને મથાળે આપેલું છે કે, “આ ચોપાન્યું બાનુઓએ ખાસ વાચવુંજ.” છતાં હજી કેવીક મારી પાસે વાંચેજ કરાવા માગે

છે. બા ! તુંને મારા લખાણોમાં સમજણ નહિ પડે, ને તું જવાબો આપવાની મ્હોટાઈ કરવા નીકળે, એથી તારા સાંકડા લેંબની ખામી કહેવાય ! મેં તેમાં ખુદ્દુ જણાવેલું છે કે, કાંઈક ન્યુનતા જોવામાં આવે છે. એનો અર્થ એ કે એવું કરનારાં સોમાં એક બે જણ હોય ! તેથી મારે ને મારા ગોઠયાઓએ એમાં અટકાવવાનો પ્રયાસ કરવાનું શું હોય ? પણ જ્યારે આંજે સુવાવડખાના જેવું “દરજીએ ખુલ” તું ધામ ઉઠવાડામાં થાય, ને તેનો લાલ લેવાય તો એ કાંઈ ન્યુનતા વધીને મામલો બગડવાનો કુદરતી સંભવજ છે. કારણ કે કોઈની સુવાવડખાનાંનો એવો કાયદો તો આપણે સાંભળ્યોજ નથી કે ત્યાં એકમેકને અડકતાં ન હોય ? અને ડોક્ટર દરથી રહેતા હોય, અથવા તુરત કપડાં બદલી નાહી લેતા હોય ! તો પછી આ તકે આપણા આ રિવાજોમાં સાયન્ટીફીક ખુબીઓ શું છે ? તેનો કાંઈક ખ્યાલ મારી શક્તિ સુજળ મેં આપ્યો છે. તેમાં મેં મોટી મોટી વાંચેલે શું કીધી છે ? જો એ મારી દલીલો ખોટી હોય તો તેને તોડવાને તારી કલમ તો તૈયારજ છે, છતાં તું તારા જવાબમાં પછાત શા માટે પડ્યો છે ? વળી આગળ ચાલતા ખુશરો સીફારસ કરે છે કે, જો સુવાવડખાનામાં એક બીજાને દુર રહેવાનો કાયદો પાળવોજ હોય તો, સહેલાઈથી બની શકે એમ છે. બા ! કયાં સુવાવડખાનાંમાં એ કાયદો પળાય છે કે, તું ઉઠવાડાનાં સુવાવડખાનામાં સહેલાઈથી પળાવી શકવાનો છે ? અને કયા સુધરેલા ડોક્ટરજી તમારો એ કાયદો માન્ય રાખવાના છે ? તારા એવા સીફારસી લખાણોથી ગામ લોકને સુવાવડખાનાં તરફ ધસડી જવા માંગે છે, તે કાંઈ વળવાનું છે ? એવાં તારા ફાંફાંથી ઓરબી તારૂં સુવાવડખાનું વગોવાય છે. માટે તત્વ વગરની તારી કલમને હાલે સંતાડી રાખ !!

એક ડોક્ટરે સુવાવડીને અડકીને નહિ નાહવાના ગંભીર ઘેર ફાયદા.

મેં મારા ચોપાન્યામાં એક ડોક્ટરે સુવાવડીને અડકીને બીજી બાઈને નાહ્યા વગર અડક્યાથી કેવા ઘેર ફાયદા થાય છે, તે વિષે ખુદ ડોક્ટરે પોતે આપેલો મત અને પોતે કરેલા પરતાવાનો દાખલો આપ્યો હતો તે વિષે ખુશરોજ જણાવે છે કે, મી. બીનવાલા કહે છે તેમ, જો ખુદ આ “ડોક્ટરી કાયદો” છે તો પછી ડોક્ટરો એ કાયદો નહિ પાળશે એમ માની લેવાનું કારણજ શું છે ? ડોક્ટર પોતાનાં ધંધાની જોખમદારી સારી રીતે સમજે છે, અને તેની વચ્ચે માંથું મારવાની તમને કાંઈ જરૂર નથી વીગેરે.”

જો આજનાં ડોક્ટરો પોતાના પવિત્ર ધંધાની આ પહેલી ફરજ સમજતા હોય, અને જરૂરોસ્તી ધર્મનાં આ મોતેજર સાયન્ટીફીક કાયદાને માન આપીને બધાજ પારસી ડોક્ટરોથી ચાલતા હોય, તો આજે હમોને આવા સુવાવડખાનાંઓ માટે વિરૂધ જવાનાં જેમ બીજા કારણો છે, તેમ આ કારણ રહેતે નહિ. મને

ખાસ ભાર મુકીને જણાવતું પડે છે, કે આજના પર કેમવાલા ડોકટરો સાથે ખુદ પારસી કેમનાં ઘણા ડોકટરો આ કાયદાને તદ્દન તુચ્છ (Humbug) ઘણી બધાજ એવી ભૂલોનો લોગ થઈ પડે છે. કારણમાં તેઓ ખુદ જણાવે છે કે, એવો કાયદો હોય તેથી શું એક હોસ્પિટલમાં ૧૫-૨૦ ચા ૨૫ સુવાવડી બાઈઓ હોય તેની ખાસ તપાસ વડો એકજ ડોકટર કરે તે બે દરેક જણને તપાસીને નાહવા બંધ તો કેમ પાળવે? અને એ દેખઈતુંજ છે. તેથીજ આપણા ગામમાં એવાં ખાતાંઓ ગામથી દૂર અલાયદાનીજ ખાસ જરૂર છે. ખુશરોભાઈ, તું મને એમાં શાંકડે મનનો ગણે છે. પણ તારાં નવસારી સુરત મુંબઈ વીગેરેનાં ભરચક સુવાવડખાનાંઓ ચાલે છે ત્યાં ડોકટરો એક “સુવાવડી બાઈ” (Puerperal-Fever) વાળીને અડકીને નાહીનેજ બીજીને અડકે છે, એવો એકું દાખલો આપશે? અને એમજ બે હોય તો કેટલીક વાર ડોકટરોની મફલતીથી કેટલીક સુવાવડી બાઈઓ ઝેરી બાઈઓની લોગ થઈ પડી મરણો પાંમેલી આપણે સાંભળ્યે છીએ તેનું કારણ શું? જ્યારે એવી ભૂલો ખુદ ડોકટરો કરતાંજ હશે ત્યારેજ ડોકટર “હોલમસ” જણાવે છે કે ની કે—

“God forbid that any member of the profession to whom she trust her life, doubly precious at that eventful period, should hazard it negligently unadvisedly or selfishly !”

“યાને એક હમેલદાર ઓરત પોતાની તેવી સ્થિતિમાં પોતાની બેવડી કીમતી છાંદગી એક ડોકટરની સંભાળ હેઠળ મૂકે તો આ ખુદા ! તું તે ડોકટરને તેણીની સાથે બેઠકારપણે, (એટલે એક સુવાવડીને અડકીને નાહ્યા વગર તેણીને અડકવાનું બેઠકારીપણું કરે તો) વગર સલાહ અને એટલે હાથે વર્તતાં અટકાવજે !”

જ્યારે હવે એક ખુદ ડોકટર જેવો એવો અભિપ્રાય આપે છે, તો તેમાં માફ મગજ સાંકડું છે કે, એવી બીન સમજદારીને લીધે તું ટાંચી અછલોનો નમુનો છે તેનું તોલ વાંચનારજ કરી લેશે.

પેલો એક બાનુને ત્યાંનો ફેકેલો તોલેલો તે પર પાછી અવિચારી મુજહેમત.

આપણા ખુશરોભાઈ પેલાં બાનુને ત્યાંનાં ઘર માટે ઓરડો તદ્દન અંધારો ને નાનો હતો એવો તોલેલો ફેકેલો હતો તેનાં ઘરની હકીકતનો મારા તરફથી પુરતો જવાબ મળવાથી, તે બધું પડતું મુકી તેવણ હવે ડોકટરની બદલમાં લખાયલા મારા શબ્દો પર મુજહેમત કરે છે. કે ઉનવાલાં લખે છે કે—“બધાને અડકીને અલદાય એવા હેતુથી ડોકટર સાહેબ બાઈને બહાર બડકીમાં લાવ્યા હતા.” વીગેરે આપરથી ખુશરોભાઈ લખે છે કે, “મી. ઉનવાલાનાં આ શબ્દોજ ઉદવાડામાં એક સુવાવડખાનાની જરૂરીયાત પુરવાર કરે છે.” વીગેરે.

ભાઈ ખુશરો તું મારા શબ્દોનો અનર્થ કરી ગામલોકને આડે રસ્તે સમજાવવાની પેરવી કરે છે પણ એમાં તારી અછલતુંજ તોલ નીકળે છે. મારા શબ્દો ખુલ્લા છે કે, બધા અડકી અભડામ એવા હેતુ (Intention) થી ડોક્ટર સાહેબ બાઈને બહાર ખડકીમાં લાવ્યા હતા, નહિ કે કાંઈ ચોરડામાં અગવડ હતી અને ચોરડો અંધારો હતો તેથી બહાર લાવ્યા હતા, ચોરડો તો સવલતા ભરેલો હતો પણ પેલા ડોક્ટરની નેમ એવી હતી. તેથી ભાઈજી મારા શબ્દો સુવાવડખાનાંની જરૂરીયાતો પુરવાર કરતાજ નથી. બદ્દકે આવા મજનાં ચોરડાઓ હોય છે, તેથી સુવાવડખાનાંની કાંઈ જરૂર નથી એમ પુરવાર કરે છે. સુવાવડખાનાંની જરૂરીયાત માટે તો તુંએ એ બાઈને ઘરનો દાખલો આપીને ગામ લોકનાં મનમાં ઠસાવા માંગ્યું હતું, જેથી “દરજીએ જુજી” ના ધામની સામે મને દલીલો કરવા નિકળવું પડ્યું છે. અને તે મેં અનેક રીતે સાબિત કરી આપ્યું છે.

મારા લખાણ માટે ગામ લોકને આડે રસ્તે દોરવાની ખુશરોજીની ચાલાકી.

ખુશરોજી લખે છે કે, મી. ઉનવાલા ઘણીજ ઉશકેરણી ભરેલી લખામાં ગામ લોકને ઠગવાની યુક્તિ કરે છે અને કહે છે કે, દવાખાનાનાં ડોક્ટરો અને માણસો નાચા ધોચા વગર પાછાં ગામનાં ચોખખાં દરદીઓને અને બરશનુવાલા મોખેદોને અડકી તપાસી દવા આપે ને તેજ મોખેદો બરશનુમ રાખી ધરાંનશાહની ઓય દેવા જાય વીગેરે. “હું” મી. ઉનવાલાને ભારપૂર્વક પુછીશ કે, ડોક્ટર નાહ્યા વિનાં બીજા દરદીઓને અડકશે એમ તેઓ શા આધારે કહે છે? તેઓ પાસે તેનાં શું કારણો છે? વીગેરે”

ભાઈ ખુશરોજી મારા લખાણોથી તુંને એટલો બધો ગભરાટ શા માટે થાય છે? કદાચ ગાંમ લોકને ઠગવાની હું ગમે તેવી યુક્તિ કરીશ પણ ગામ લોક બીન સમજદાર નથી કે, તે પર લોલવાઈ જશે. દવાખાનાનાં માણસોને બે એક બે સીક સુવાવડી બાઈઓને દિવસમાં કાંઈ સંજોગો વચ્ચે પાંચ સાત વખત અડકવું પડે, તો શું તે ગમે તેવા બાંધેલા કાયદાઓ છતાં પાંચ સાત વખત નહાસો કે નહિ તે કદખવાનું કામ ગાંમ લોકનું છે. આપણે ત્યાં સુવાવડીને અને દસ્તાવજવાલી ને અડકીને તુરત નહાવાની સરતેજ ડોક્ટરોને રાખવામાં આવે છે, એ અસલ આપણા કાયદાઓ હતા, પણ હાલે એ સરતો કરવામાં આવે છે કે નહિ તે હું બાણતો નથી, કારણકે હાલની કમીટી એવું કંઈબી કામ અનજીમનને પુછીને કરતી નથી છતાં એવા કાયદાઓને ઘણા ડોક્ટરો ફકત દરઘણી અને ગાંમ લોકની લાગણીને ખાતરજ માન આપે છે. તો સુવાવડખાનામાં અને દવાખાનામાં એવા ડોક્ટરોને તમે સુવાવડીને અડકીને નાહ્યા કે નહિ તે કોણ પુછવા જવાનું? ને તે ડોક્ટર નાહ્યા કે નહિ તેની સાબિતી કોણ આપવાનું? ભાઈ તું

કાંઈ એ રીતે ગાંમ લોકને “છાખલે સુર્ય ઢાંકવાની” યુક્તિ કરી બનાવવા માંગે છે તે કાંઈ બનવાનું નથી. ભૂત કાળનાં બનાવોથી અને ખીજાં કારણોથી તું અનબણા હશે પણ ગામ લોક બધાંજ અનબણા નથી, તે બારે યાદ રાખવું જોઈએ ! સુવાવડીને અને દસ્તાનવાલીને અડકીને નહાવાનાં પુરેપુરા કાયદાઓ છે છતાં તે કાયદાઓને ભૂતકાળમાં કેટલો ભંગ થયો છે તેની તુને ખબર નથી, પણ તે ગામ લોકને સારી તરેહ રેશન છે. માટે હું આજેથી જણાઉં છું કે, ઇરાનશાહની બોય દેનારા ખરસ્તુમવાલા મોબિદોની પવિત્રાઈ માટે દવાખાનાનાં સંબંધ સાથનું આ સુવાવડ-ખાતું ઘણુજ જોખમ ભયું છે. તું દવાખાના કમીટીનાં મેમ્બરોને ધર્મનાં ફરમાન ને માન આપનારા ચુસ્ત જરથોસ્તીઓ તરીકે ગણવાનો દાવો કરે છે, તો પછી આ ધર્મનાં ફરમાનનો અને પાક ઇરાનશાહ સાહેબનો એઓએ વિચાર કર્યો છે કે ? શું એઓને હૈડે ઇરાનશાહની દાઝ નથી ? પણ અત્રે હાલે હું વધુ બોલવા માંગતો નથી. તક મળવે જોઈશું !

સુવાવડખાતું પાક ઇરાનશાહથી કેટલે દુર જોઈએ ?

મારા ખુશરોજીને અને એવણની પક્ષવાદાઓને હમારા બહેસ્તબહેરે ઊસ્તાદ સાહેબ બહેરાંમશાહ સરોઈનાં શિક્ષણની અને લખાણોની મોટી છીટ છે અને એવણ સાહેબનાં સઘળાં શિક્ષણોની મીરજાંજી અને એની પક્ષવાદાઓ સખત વિરૂધ્ધ છે, છતાં આજે આપણા ખુશરોજી બહેસ્ત બહેરે બહેરાંમશાહજીનાં ચોપાન્યાંનો દાખલો મને આપવા બહાર પડ્યા છે તે બહુ મને અબ્બયખી લાગે છે અને મોટી અબ્બયખી તો એ છે કે, જે ચોપાન્યાંનો એવણ મને દાખલો આપે છે તે આખુ ચોપાન્યું “દરજીએ ખુજી” અને ખીજી દરજીઓની બાબદોથી ભરપુર છે તે એવણની બહુમાં ને વાંચવામાં આવ્યા છતાં, મારાં લખાણ પર જુઠ્ઠી મુબહિમતો કરી મારા લખાણોને શા માટે ખોટાં પાડવાનાં ફાંફાં માર્યાં હશે ? મારાં લખાણ માટે એકખી દલીલ પુર્વક દાખલો આપવાને ખુશરોજી તદ્દન અશક્ત બન્યાં છે. એવણની લખેશ-રીમાં ખપતી કલમ જુઠ્ઠીજ તકરારો કરી પછાત પડી છે. ને એવણ ઘણા ડાહ્યા થવા જતાં દોઢ ચતુર બન્યા-છે, બહેસ્તબહેરે બહેરાંમશાહજીના ચોપાન્યામાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, “મહોદલાઓમાં ચોકશ અંતરે જૂદાં મકાનો બાંધવામાં આવતાં હતાં” એ શબ્દો એવણે એ ચોપાન્યામાં ચાલુ મેટરને લીધે ટુકમાં મુક્યા છે, પણ એવણની “ખોરદેહ અવસ્તા-બા-તરીકત ” નાંમની ચોપડી છે તેનાં પાંને પૃષ્ઠ, મેં જણાવે છે કે, “તદ્દન અલાહેદુ માણસોનાં વસવાટથી દુર જુદાં મકાન દસ્તાન-ગાહને-નાંમે એક જગ્યામાં રાખતાં હતા જેનો તફાવટ વસવાટથી ૬૦ થી ૧૮૦, કેદમ સુધીનો રહેતો હતો” કેમ બા ખુશરોજી ! હમારા ઊસ્તાદ સાહેબનું ખીજું લખાણ જોયું કે ? એમ તું એકજ ચોપડી વાંચી ઉછાછલો બની અદેખાઈનાં અંગારમાં હોમાવે તે અગાઉ બધી ચીજનો ખરાખર અભ્યાસ કર, કે તારી અદેખાઈની આગ જરા થંડી પડે ! અસલ ઇરાનની જરથોસ્તી

વસ્તી એટલી બધી હતી કે, આપણા બે ગામ જેવાં એક મહોલ્લામાં સમાઈ જતાં હતાં અને ત્યાં ચોક્કસ અંતરે દસ્તાનઘાહ બાંધવામાં આવતાં હતાં અને તેનાથી સેંકડો વારને છેટેજ આતશ બહિરાંમો, ને આતશ કહેહઓ બાંધવામાં આવતાં હતાં. પણ ઉદવાડાની માફક જે દવાખાનાંમાં ઇરાંનશાહની બાય દેનારા બરશુમવાલા મોબેદો દવા લેવા બાય તેજ દવાખાનાનાં કમ્પાઉન્ડમાં-દવાખાનાનાં સ્ટાફ સાથે સંબંધ ધરાવતાં અને ઇરાંનશાહ જેવા પાયતખ્તના નાનાં ગુંચુમલાં (Closely) ગામડામાં, સુવાવડખાનાં અને દસ્તાનઘાહ બાંધવામાં નહિ આવતાં હતાં. અને આજે નવસારી જેવામાંથી આતશબહિરાંમથી સેંકડો વારને છેટેજ લગભગ શહેરની બહાર જેવું સુવાવડખાનું છે. તેથીજ હુમારી લડત છે કે, ઉદવાડામાં એક સુવાવડખાનું એવું જોઈએ કે, ગામને લાલ કર્તા થઈ પડે, તે સાથે આપણા પાક નૂરી ઇરાંનશાહનો મોલો અને પવિત્રાઈ જળવાઈ આપણી ચોકખાઈ પરખાઈના ચાલતા આવેલા કદીમ રીત રિવાજો જળવાય, એવી રીતે ગામની બહાર તેના જુદા સ્ટાફ સાથે એક લાયક સુવાવડખાનું કહાડવા માટે હમો દિલોબનીથી ખુશી છોએ. અને એ કામ માટે ગામને પુછી ગામની અને અનજુમનની બહાલી લઈ કામ કરવામાં આવે તો હમો રાજ થઈશું !!!

ઉદવાડાનું સુવાવડખાનું ઈંટ ચુનાનું ખોખું !

તેમજ ફરતેની બજારની ટોપલીઓનું દવાખાનું.

આપણું ખુશરોજી ઉદવાડાની બહેતપણીઓને અને તેનાં વહેત્યાં બાળકોને આરોગ્ય બનાવવા અને તાજી હવા ખવડાવવા અને સુવાવડનાં હાલતમાં મસ્ત (Healthy) બનાવવા સુવાવડખાનામાં લઈ જવાની ભલામણો કરે છે ને મુંબઈ તેમજ નવસારી વીજેરેનીજ સગવડ (Facility)ના જેવાંજ સુવાવડખાનાંની ઉદવાડાનાં હાલનાં સુવાવડખાનાં સાથે સરખામની કરવાનાં ફાંફાં મારી સીફારસ કરે છે અને જણાવે છે કે, સુવાવડખાનાંમાં દરેક ફરનીયર ખાવા પીવાની સુવા બેસવાનાં બીછાનાંની દરેક ખાધ, ખોરાકી દવાઓ વીજેરેની સામેલગીરીઓની ગોઠવણ દવાખાનાં કમીટી તરફથી કરવામાં આવનાર છે. વીજેરે. ”

વાહ ખુશરોજી ! કરવામાં આવનાર છે. એટલે જે દારે બી થાય તે દારે ખરૂં ! આ તમારી ગામ લોકને દોરવવાની પોલીશી ! જો તેમજ છે તો કમીટી-વાલાઓ એ બાબદ સત્તાવાર રીતે બહાર કેમ નથી પાડતા ? એ બધું ગામ લોકને નહિ ને તારાજ સાંભળવામાં ક્યાંથી આવે છે ? એટલે આ બધું તારી પાસે કમીટીવાળાજ લખાવતા હોય એમ લાગે છે. જે હોય તે, પણ આજ કાલ તો સુવાવડખાનું ગામ લોક માટે સાંભળવા પ્રમાણે “ઈંટ ચુનાનું ખોખુંજ ” કહેવાય ! ચાલો એ તો હવે હશે, પણ સુવાવડખાનાંની ફરતે પેલાં એકનાં અનેક સંખ્યાબંધ બજારોની ફર્યાદ થઈ છે તેનું કેમ ? તે બધાં બજારો તપાસમાં સિદ્ધ પણ થયાં છે. પેલાં “વહેત્યાં થઈ જતાં બાળકો અને નાનકડું સુવાવડી બાઈની નજદીક

સુવાવડખાનાં નાનકડા કમ્પાઉન્ડની ફરતે બજારની ટોપલીઓની ફરમાસ હવાનું કેમ ? શું એ હવાથી સુવાવડીની હાલત સુધરશે ? પેલા અંધારા ઓરડામાં બહે ત્યાં અંધ જતાં બાળકો આ હવાથી ગુરગીન થશે ? અથવા તો તે ફરમાસ હવાને અંજની સાયન્સ પ્રમાણેની યાંત્રિક શોધથી બહાર કહાડી નાંખવાની કમીટીવાળાઓએ કાંઈ સુક્તિઓ કરેલી છે ? નહિ તો પેલી કહેવત છે તેમ “લિને ગર્થ પૂલ ઓર ખોઈ આઈ ખશમ” તે પ્રમાણે ખુશરોજી સુવાવડીને તાજી હવા ખવાડવાને બદલે બજારની હવા ખવાડી પેલા જુના જમાનાની રૂઢીનાં અંધારા ઓરડા ફરતાં નબેતર હાલત નહિ કરે ! ને એમ જો હોય તો ઉઠવાડાની કંઈ ગરીબમાં ગરીબ બાઈબી પોતાની આવી હાલતમાં આ સુવાવડખાનું કબુલ કરવા તૈયાર થશે, તે વાંચનારી બાઈઓ અને બહેનો એજ વિચારવાનું છે.

મારી દલીલો તોડવાને ખુશરોજી નીષ્ફળ નીવડવાથી ઉનવાલાજીઓને

અદેખાઈ અને આડાઈની ઉપમા.

જ્યારે મારી ધાર્મિક વાજળી અને ખરી દલીલો તોડવાનાં કાંકાંમાં ખુશરોજી પોતે નીષ્ફળ નીવડ્યા છે, ત્યારે હવે ઉનવાલાજીઓને અદેખાઈ અને આડાઈની ઉપમાં આપીનેજ સંતોષ માને છે. દવાખાનાં કમીટી પોતાનાં કાર્યોમાં આગળ છે, કે પછાત છે તે બધું ચુંટણી વખતે હમોએ હેન્ડબીલ રૂપે અને આવી સીરીઝો રૂપે બધું ખતાવી આપ્યું છે. અને તે વાંચનારી આલમને રોશન છે. કદાચ કમીટીની ખંતથી સુવાવડખાનું બરપા થયું, પણ કમીટીએ દવાખાનાની આવૃત્તી જગ્યા પર એક ખાલી મકાનનું જોખું તેના નવા માણુશોના સ્ટાફ વગર લાવી ગોઠવ્યું તેમાં ગામ લોકને લાલ શું ? તે સાથે ઇરાનસાહ અને બરશનુ મવાલાઓની પવિત્રાઈ તરફ જોતાં ધાર્મિક લાગણીથી એ સુવાવડખાનું તદ્દન વેગળું ગયું, જેથી હમારી ધાર્મિક લાગણી કુદરતીજ બગૃત થઈ, તેથી હમોને એની સામે વાજળી રીતે બોલવું પડ્યું છે અને હજી પડશે તો એમાં અદેખાઈ ને આડાઈ જેવું શું છે ? ધાર્મિક નજરે જોતાં સુવાવડખાનાંઓ “દરજીએ જુજી” નાં ધામ કેમ થઈ પડે છે, અને તે ઇરાનસાહ જેવાં આતશ બહેરામોને કેટલાં બધાં ખલલ કરતા છે તે મેં સાબેત કરી આપ્યું છે. એ દલીલો તોડવાને તું અશક્ત બન્યો છે તેથી હમોને તું અદેખાઈ ને આડાઈની ઉપમા આપવા જતાં પોતેજ એ અદેખાઈની આગમાં કેવો જલે છે તેનો ખ્યાલ તને મનમાં કયાંથી થાય એ દેખાઈતું છે. એ તો સામેવાલોજ વાંચનારો એણે ખ્યાલ કરી શકે !

ઉનવાલાની ધમકીને પોકળ ઘણી ચેલેજ કરવા જતાં અંધારનાન

મંડળના રિપોર્ટમાંથી નીકળેલો બાઉ !

ખુશરોજી મને મેં ક્રિયા કામોની જુળી ખાંમી પર મને આવવું પડશે એમ જણાવ્યું હતું, તે માટે એને મારી પોકળ ધમકી સમજી જણાવે છે કે “એવી

ધમકી આપી દબરાવવાનાં હઠાહો હવે વહી જયા છે.” ને બી. ઉત્તરવાલા “આગલી આલશે” તો “તેઓની સાથે “ચાલવા હું તૈયાર છું.” વીગેરે.

હા મીરજાંજી તમો તમારા મોં પર ખુરજો નાંખીને બહાર આવવા તૈયાર તો હશેજ પણ મને તમો ચેલેંજ કરો, ને તે ચેલેંજ હું ઉપાડું, તે અગાઉ તો “ઉદવાડા અથોરનાં મંડળ” ના સેક્રેટરીઓજ ક્રિયા કામગીરી તકરાર પર ઉતર્યા છે (જુઓ “અથોરનાં મંડળનો રિપોર્ટ” અને ક્રિસાબ પાનું ૧૩ સુ”) લેઓ બા આ પોકળ ધમકી ! લાઇ ખુશરોજી તું એટલાથી ગભરાઈશ માં ! એતો મારી ધમકીનો અમથો “દિબાચો” છે. ને એટલુંજ બહાર પડતાં તો તારી પક્ષવાલા છેલ્લી તા. ૨૦ મી જુન ૧૯૩૦ની મીટીંગમાં તરે ઉપર થઈ ગયા છે, અને એના આવેશથી તો અનજુમનમાં આગલી પાછલી નીકળી મોટી તકરારો ચાલી છે, ને તમે લોક શું કામ છપાવોચ ? શું કામ છપાવોચનાં પોકારોથી હમારા કાંને વિધાઇ ગયા છે. પણ ખુશરોજી આપ જવાબ આપવા તો તૈયારજ હશે ? તો ચાલો ! પછી હું તમારો “સભ્યતા” નો પાઠ અવડાવી તમારી પાછળ સાયન્ડીટ્રીક ફીલસુફી બતાવીશ ! હાલ તો આપ એ પર આપના છુપે નામેની અદના શક્તિ અજમાવો. બા-ભૂપા-લે બા આ ભૂ પી વેલ કમ મીં ખુશરોજી ! Welcome.

હું એમ પુછું છું કે, આ મારી પોકળ ધમકી હતી તો હજી તો “અથોરનાં મંડળ” એનો વિચાર જણાવે છે તટલેજ કેમ એની “ચીમકી” વાગી ગઇ છે, કે તમારા દસ્તુરજીઓ ૭-૮ વર્ષે આજેજ મહેતાજીની નિમણુંક કરવાની બહોરખબર આપી દોડા દોડી કરી રહ્યા છે ? ને કંઈ અનજુમનને પુછી ને મહેતાજીનાં કાયદાઓ ઘડ્યા છે ? એમ તે કંઈ તમારા પસંદ કીધેલા મતલબી મહેતાજી અનજુમન પસંદ કરવાની છે ? જોઇશું ચાલો તો સહી !

ઉદવાડાનાં હમદીનોને એક ખાસ અરજ સુવાવડખાનામાં મોત-જીવત માટેની શું સંધવડ છે ? તે પર પહેલો વિચાર કરજો.

જ્યારે કેટલાક તકરારી વકીલો કોર્ટમાં આંખી પક્ષનાં કેશો મુફ થએલા જાણે છતાં એક્કા બોલો પર ખોટી તકરારો કરી કોર્ટનો ટાઇમ બરબાદ કરે (Waste) છે, તે રીતે ખુશરોજી મારી દલીલો સામે આવી એકબી દલીલ પુર્વક દાખલા વગર બને પોતે કેટલાક જાણકાર હોય તેમ, લખાણતું ખોટું પીંજન કરી ઉદવાડાનાં બોળાં લોકને સુવાવડખાનાંની ઉદવાડામાં ખાસ જરૂર છે, એવું જણાવવાનાં અનેક રીતે ફાંફાં મારી રહ્યા છે. પણ મારી સાંમે આવવામાં તારા લખાણમાં કેટલું “તત્વ” છે તે ઉદવાડાનાં સમજી વર્ગે જોઇ લીધું છે. ખુશરો જણાવે છે કે, સુવાવડખાનાંથી “દરજી એજુજી”નો વધવાનો ખુમાટો તદ્દન કપટી ને નાપાયજર છે, સુવાવડખાનાંથી ધાર્મીક રીત રિવાજોનો ભંગ થવાનો નથી, ગરશુમવાલાઓનું

ખોરેહ. ક્તોહ થવાનું નથી, ધરાંનશાહની પવિત્રાઈને કાંઈ ખલલ થવાની નથી, બદ્દે સુવાવડ ખાનાથી તો ધર્મની કેટલીક અસલ નેમો ધર કરતાં વધુ સારી પાળી શકાશે.” વીગેરે.

ખુશરોજી આ બધી મારી દલીલોને તારા પુરાવાઓથી તોડવાને તદ્દન નિષ્ફળ નીવડયો છે. તારા આવા જવાબમાં કાંઈ મારી દલીલો ટુટતી નથી. મેં મારા ચોપાન્યામાં વાજળી દલીલો આપી ધરાંનશહ અને બરશતુમવાલાઓ તેમજ ગામ લોકની પવિત્રાઈને શું નુકશાન થશે ? તે આજની સાયન્સની રૂએ બતાવી આપ્યું છે. અને હવે મારે ગામ લોકનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવું છે તે એ છે કે, આપણે ત્યાં મોત જીવતાનાં સવાલ વખતે પવિત્રાઈ જાળવવાનાં જે કાયદા કાનુનો વપડાય છે, તેવા કાયદાઓ સાંભળવા પ્રમાણે મુંબઈ, નવસારી, સુરત, કે કેથે બીજે ઠેકાણે નથી. આપણે ત્યાં ખુદા નખાસ્તે એક સુવાવડી યા દસ્તાનવાલીનું મોત થાય છે, તો તે રૂવાનને રીમન ગણવામાં આવે છે, અને તેની સારવારમાં તેને જેટલાં અડકેલાં હોય તે બધાં રીમન થાય છે, અને તેને રીમન નહાવું પડે છે. મુખ્ય બાબદ તો એ છે કે, એક એવી હાલતવાલાં મરનારનો છેલ્લો દમ પુરો થાય કે, તેની સાથેજ ઘરમાંથી અને આડોશી પાડોશીનાં ઘરોમાંથી હિન્દુ દુરવંદોને તુરતજ દુર કરવામાં આવે છે, અને આપણે ત્યાં આ નિયમ પર ખાસ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. તે આપણાં બધા હમદીનો જાણે છે અને તે ખુશરો લાઈ પણ કબુલ કરશે. તે સુવાવડખાનામાં ગએલાં કોઈ બાઈ ખુદા નખાસ્તે મરણ પામે તો, તે બાઈનું ત્યાં શું થાય ? તેને જો ઘરે લાવવા માંગો તો તેને ઉચકવા જેટલા જણ અડકે તે બધાં રીમન થાય ને કોઈ જુદદીનથી તો ઉચકાયજ નહિ. અડકનારાંઓનાં કપડાં અને જે પર તે બાઈને લાવવામાં આવે તે બધી ચીજ રીમન થાય ને તે ચીજો આપણા કાયદા પ્રમાણે ખાસ રદ કરવી પડે ! તો એ પ્રસંગે ઘરઘણીની અને મરનાર બાઈની હાલત શું ? અને એવી રીતે એક રીમન રોઆંન ડુંગરવાડી સિવાય પવિત્ર ઘરમાં લાવી શકાયકે ? એ આપણે માટે એક મુખ્યમાં મુખ્ય સવાલ છે. આ જરૂરી બાબદ માટે આપણાં ખુશરોજીએ અને પેલી તમારી ધર્મચુસ્ત કમીટીએ શું ઉપાયો લીધા છે ? તે જણાવવા મહેરબાની કરશે, તે સાથે એક સુવાવડી બાઈનું બચ્ચું રાત અવાર મરણ પામે તો આપણે ત્યાં તો તે બાઈ એજ બચ્ચાંનો શયકાર કરવાનો રિવાજ છે, તો ત્યાં શું કરવું ? અને જો તે બચ્ચાંનેબી ઘરે લાવવા માંગે તો તેમની રીમનજ છે તેનું કેમ ? એક મરણ પામેલી સુવાવડી યા દસ્તાનવાલી બાઈ માટે આપણે ત્યાં કેવી હલાકી પડે છે, તેની ખબર મીરજાં ખુશરોને છે કે ? એવો પ્રસંગ કુદરત કોઈને ન દેખાડે પણ જો સરજતે આવવા પામે છે, તો ઘરઘણીનાં ઘરમાં સવલતાઓ છતાં કેવા પુરા હાલ થાય છે, તેનો ખુશરોને સ્વપ્નોબી છે કે ? આજે જે ઘરે ગમે તેવું મોત થાય છે, ત્યાં આપણાં

લોકો ગમે તેવી હુશ્મનની અને અદાવતની પરવાહ રાખ્યા વગર એવે પ્રસંગે જ્યારે ઘરઘણીને મદદ કરી એક મેકનું કામ સંભાળી લઈ ઘરઘણીને મોટી રાહત આપે છે, તો શું એવે પ્રસંગે બધાઓ રાત અવાર સુવાવડખાનામાં દોડશે કે ? અને બરસ્તુમવાલા વીગેરે બીજાં ચોખખાંઓની જાળ કેમ શકે ? એ દેખાઈતું છે. તે સાથે કોઈની શીક પડે તો, ઘર આગળ સગાંવહાલાં અને બીજાંઓ એવાં અને રાત અવાર મદદ કરવાને આવે છે. તેમ શું સુવાવડખાનાંમાંની રીમન થવા બધાં જશે કે ? મારાં હમદીન બહેનો અને ભાઈઓ આ બાબત પર આપણે ખાસ ધ્યાન આપવાનું છે. એવી વખતે જે પર પડે છે તેજ જાણે છે. તો શું ગામની બહેનપણીઓ આવી આકૃત વેઠવાને માટે સુવાવડખાનાનો લાભ લેવાને માટે તૈયાર થશે ? હરગેશ નહિ. માટે મારાં ગામની બહેનપણીઓ જો તમો એ સુવાવડખાનાનો લાભ લેઓતો ખુદાનખાસ્તે તમારી ઉપર ભવિષ્યમાં કદાચ આપું દુઃખ આવે તેનો પહેલો ખ્યાલ કરજો, ને કોઈનું રૂવાંન રખડે નહિ તેની પહેલી સંભાળ રાખી કામ કરજો. કદાચ ખુશરોજી એનો જવાબ મને એમથી આપશે કે, મુંબઈ, નવસારી, સુરત વીગેરે ઠેકાણે સુવાવડખાનાં છે ત્યાં શું થાય છે ? પણ યાદ રાખવું જોઈએ કે ત્યાં રીમન જેવો કાંઈ બાધ નથી, તેમ સુવાવડી અને દસ્તાનવાલાને અડકવું કે નહિ અડકવું બધું કેટલાકોને સરખું જ છે પણ ઉદવાડા જેવાં ઇરાનશાહનાં પાયતખતની અપોઈ અને પવિત્રાઈ માટે આ સવાલો ઘણાંજ ગંભીર તેટલાજ જરૂરી છે માટેજ આ લખવાની હમોને ફરજ પડે છે. આ સવાલ કાંઈ મમત, આડાઈ, અને અદેખાઈનો નથી આતો મોત જીવતની ધાર્મિક લાગનીનો અને ઇરાનશાહ સાથે તાલુકો ધરાવતા બરસ્તુમવાલા મોબેદો અને ગામ લોકની ચોકખાઈ પવિત્રાઈનો મુખ્ય સવાલ છે માટે મારાં અથેરાનાં ભાઈઓ અને બહેનો “મીરજા” ખુશરોનાં પોકળ લખાણ તરફ નહિ દોરવાંતા આ પર પુરતું ધ્યાન આપશો એવી આશા છે.

મારા હમશરીક બહેનો અને ભાઈઓને એક નમ્ર વિનંતી.

માહરાં ઉદવાડયાં બહેનો અને ભાઈઓને મારા ઉપલા ખુલાશા પછી, હું વિનંતી પુર્વક અરજ કરું છું કે, આ સુવાવડખાનાને ઉત્તેજન આપી જો તમો એને “દરજીએ ખુજી” નું ધાંમ બનાવશો, તો જરૂરથી તમારાં પવિત્ર અને ગરિબ ગામ ઉપર પાક ઇરાનશાહનાં શ્રાપ ઉતરશે, જો કે આજે ગમે તેવી મંમત અદેખાઈ, અને મારા મારી છતાં, જે કાંઈ ઉપર મુજબની પવિત્રાઈ, ધર્મ વીગેરે સાચવી રાખ્યું છે, અને તેથી જે ઇરાનશાહનું નૂર તથા ખોરેહ પવિત્રાઈથી જળકો રહ્યું છે, ને જેના પ્રતાપે આજે હઝારો માઈલો પરથી ઉદવાડે હઝારો લોકો એનાં આકર્ષણે ઘસડાઈ (Magnetize) આવે છે. તે સુવાવડખાનાં જેવાં “દરજીએ ખુજી” નાં ધામથી બધું નાખુદ થશે. “મીરજા” ખુશરો” સમજાવે છે કે સુવાવડખાનું તો પાક ઇરાનશાહથી ઘણું દુર છે. પણ મારા વહાલાં હમદીનો

આમા સુવાવડખાનાઓ સુખ રીતે “દરૂણ એ પુણ” નું ધાંમ ખની, સેંકડો ને હજારોવાર સુધી અણુદીઠ રીતે હવામાં પોતાની રીમની કેમ ફેલાવે છે; અને આખા ગામની અને શહેરની તાણ વાતાવરણને કેમ ખરાબ કરી આપણા ખોદેહને કે તનદરૂસ્તીને નુકશાન કરે છે, તે મે કેટલુંક આગલાં ચોપાન્યામાં સમજાવ્યું છે તે રીતે પાક ઇરાનશાહની પવિત્રાઈને ખલલ પુગવાથી તમારી ખરખત જતી રહેશે, તેમજ જે ઇરાનશાહની પવિત્રાઈને નૂર બદલે તમારું આજે ગુજરાન ચલાવે છે તે ખોવાઈ જશે, તમારો અને તમારી આલ ઓલાહનો બાંધો અને તનદરૂસ્તીનો નાશ થઈ જશે, કારણ કે એક સુવાવડખાનામાં ગમે તેવી પવિત્રાઈનાં કાયદા પાળો છતાં તે નામેજ “દરૂણ એ પુણ”નું ધાંમ છે. ત્યાં તમે ગમે તેવી મુસ્લીમતેથી પવિત્રાઈની સંભાળ લઈ શકાશેજ નહિ. તમે તમારો ધર્મ સંભાળી શકાશેજ નહિ એ દેખાઈતું છે. ગામનાં પુજારોગ અને ડાહ્યા સાહેબોએ ખ્યાલ કરવો બીજાએ કે તમે સેવકોનાં કામ કરવાની અને કરાવવાની કેવી બન ફેશાની બતાવે છે. તો તેનું આજે આવા દરૂણ એ પુણનાં ધામથી નખોદ વળે છે તે તરફ તમે સરનાં સરમીને ખાતર આંખ વિચામણું કરો છો. શું એક સુવાવડી યા ઠસ્તા-નવાલી બાઈ મરણ પામી રીમન થાય છે તે વખતે ધર ધણીની ને બીજાઓની કેવી કફાડી સ્થીતી થાય છે તે તમે બાણતા નથી ? તો યહો સુવાવડખાનામાં ખુદાનખારતે કાંઈ મરણ પામશે તો શું હાલ થશે ? મરનારનાં સગાં વહાલાં અને ગામ લોકની તે વખતે કેવી કફાડી સ્થીતી થઈ પડશે, ત્યારેજ તમેને આવાં સુવાવડખાનાં “દરૂણ એ પુણ”નાં ધાંમ કેવા હોય છે તેની ખબર પડશે માટે ચેતો ! મારા હમદીન બાઈઓ અને બહેનો ચેતો ! ને આવાં “દરૂણ એ પુણ”નાં ધાંમને જરાથી ટેકો આપશો નહિ. નહિતો જરૂરથી તે કુદરતનાં આપણા પર આપ ઉતરશે અને ઉદવાડાને કાંઈ અણુદીઠ ગેબી ફટકો પડશે. માટે જરૂરથી આ સુવાવડખાનાથી બાઝ આવશો, આવા દરૂણ એ પુણનાં ધાંમને ઉતેજન આપવું એ તમારા જેવા ઉદવાડાનાં ઇરાનશાહનાં ખાદેમોને શોભાએ માન નથી, એની હિમાયત કરવી તમારા જેવાઓને જરાથી સબવાર નથી, ને ઉદવાડાંઓ માટે ઉદવાડામાં આવા સુવાવડખાનાં લાયકજ નથી એ સત બાણને ને આ લખવા પર અમલ કરજો. આલો સાહેબજી.

તાજે-કલમ=લાઈ મીરજાં ખુશરોજી તમે આ જવાબ માટે તો ખરે નાંમે તૈયારજ હશે ? સાલો બહાર પડો ! પણ સિદ્ધ ચાલજો હમોએ પણ આવી એકડી સીરીઝ દર મહીને કહાડવાનો નક્કી કરાવજ કીધેલો છે. અને એમ બનશે તોજ, ગામ લોક આપખુદ સત્તા ધરાવનારોનાં હાથ નીચે અંધારામાં કેવાં ગોતાં ખાય છે, તે તેઓને માલમ પડશે ! અને ખરી બાબત શું છે તે બહેરમાં આવી ભવિષ્યની ઓલાહ માટે પણ સચવાશે ! વેલ કમ ખુશરોજી તમેને હમારી સીરીઝ મારફતે વધાવી લઈશું. જલદી પધારજોજી. સાહેબજી.

